

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému **Romanovi Jankovichovi** pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 7. novembra 2017 v Bratislave o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava V zo 16. septembra 2013, sp. zn. 2T/99/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky **sa odmieta.**

Odôvodnenie

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V (ďalej tiež „okresný súd“) zo 16. septembra 2013, sp. zn. 2T/99/2013, bol obvinený Roman Jankovich uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal v podstate tak, že z bytu č. 21 na Fedinovej ul. č. 1 v Bratislave od 4. marca 2012 do 5. mája 2012 odcudzil v skutkovej vete trestného rozsudku špecifikované náradie, šperky, zberateľské mince, alkohol, mobilné telefóny, vázy, svietnik, kalich, popolník a dózy, čím spôsobil poškodenému MUDr. Viliamovi Belejovi škodu najmenej vo výške 3.957,09 eura. Za to mu okresný súd uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., prihliadajúc na § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák. a za použitia § 38 ods. 2 a § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tridsať mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tri roky a to za súčasného uloženia povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Zároveň okresný súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 10. januára 2013, sp. zn. 2T/149/2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Predmetný trestný rozkaz, ktorý bol prokurátorovi príslušnej prokuratúry doručený 1. októbra 2013 a obvinenému Romanovi Jankovichovi 7. októbra 2013, nadobudol právoplatnosť 16. októbra 2013, keďže žiadna z oprávnených osôb nepodala proti nemu odpor.

Proti uvedenému trestnému rozkazu podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerka spravodlivosti“) na podnet predsedu Okresného súdu Bratislava V 26. augusta 2016 dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a to v prospech obvineného Romana Jankovícha.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku poukázala dovolateľka v podstate na to, že obvinený spáchal od 22. novembra do 24. novembra 2011 prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., za ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 10. januára 2013, sp. zn. 2T/149/2012, odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere jeden rok s podmieňčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tri roky. Pritom ešte 13. septembra 2011 spáchal obvinený prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., za ktorý bol odsúdený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 30. augusta 2013, sp. zn. 1T/17/2013, ktorý mu bol doručený 27. septembra 2013, na trest odňatia slobody vo výmere šesťnásť mesiacov s podmieňčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu tri roky. Týmto trestným rozkazom bol zároveň zrušený vyššie uvedený rozsudok okresného súdu z 10. januára 2013 vo výroku o treste týkajúcom sa obvineného Romana Jankovícha.

Vzhľadom na to, že obvinený spáchal prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák., za ktorý bol odsúdený dovolaním napadnutým trestným rozkazom, od 4. marca do 5. mája 2012, ministerka spravodlivosti tvrdí, že spáchanými skutkami došlo k viacčinnému súbehu a boli nesprávne ukladané súhrnné tresty, pričom týmto pochybením došlo k ovplyvneniu postavenia obvineného tak, ako to vyžaduje § 371 ods. 5 Tr. por. V tejto súvislosti poukázala na to, že odsúdený má v súčasnosti vymerané tresty odňatia

slobody spolu vo výmere štyridsaťšesť mesiacov, pričom zákon za najprísnejší z nich určuje hornú hranicu trestnej sadzby na tri roky. Zároveň vyslovila názor, že správne mal okresný súd dovolaním napadnutým trestným rozkazom uložiť súhrnný trest nielen vo vzťahu k jeho rozsudku sp. zn. 2T/149/2012, ale mal uložiť súhrnný trest a zrušiť aj výrok o treste v trestnom rozkaze sp. zn. 1T/17/2013. Tým je podľa dovolateľky naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V zo 16. septembra 2013, sp. zn. 2T/99/2013 vo výroku o treste bol porušený zákon v ustanovení § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného Romana Jankoviča;
- 2) podľa § 386 ods. 2 Tr. por. napadnutý trestný rozkaz vo výroku o treste zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na neho obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad;
- 3) podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Bratislava V, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

Obvinený Roman Jankovich v písomnom vyjadrení k dovolaniu ministerky spravodlivosti prostredníctvom obhajcu uviedol, že s podaným dovolaním, ako aj návrhmi v ňom uvedenými sa stotožňuje.

Súhlasné stanovisko s dôvodmi a návrhmi uvedenými v dovolaní ministerky spravodlivosti písomne vyjadrila i prokurátorka Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané ministerkou spravodlivosti ako oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 1 Tr. por. a to na podnet osoby, ktorej zákon právo na podanie dovolania nepriznáva, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. a) Tr. por.], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por., s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Tr. por. a s uvedením dôvodu dovolania podľa odseku 2 tohto ustanovenia.

Dovolací súd ale zároveň zistil, že ministerkou spravodlivosti uplatnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je v posudzovanej veci zjavne splnený, keďže namietané porušenie zákona už aktuálne nie je spôsobilé zásadne ovplyvniť postavenie obvineného (§ 371 ods. 5 Tr. por.).

V prvom rade treba k veci uviesť, že dovolateľka napadnutému trestnému rozkazu vecne správne vytyka, že ním mal byť uložený jeden súhrnný trest nielen vo vzťahu k odsúdeniu obvineného vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 2T/149/2012, ale aj vo vzťahu k jeho odsúdeniu týmto súdom vo veci vedenej pod sp. zn. 1T/17/2013.

Medzičasom ale Okresný súd Bratislava V uznesením z 11. januára 2017, sp. zn. 1T/17/2013, podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že sa obvinený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia stanovenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 30. augusta 2013 vydaným pod tou istou spisovou značkou osvedčil.

Skoršie odsúdenia obvineného, vo vzťahu ku ktorým v posudzovanej veci pôvodne prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, sú už teda takej povahy, že sa na obvineného hľadí, ako keby nebol odsúdený. V prípade zrušenia dovolaním napadnutého trestného rozkazu by tak už pri ukladaní trestu nebolo možné použiť ustanovenia o súhrnnom treste (§ 42 ods. 3 Tr. zák.) a obvinenému by bol ukladaný trest samostatný.

Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané iba v prospech obvineného, so zreteľom na zákaz zmeny rozhodnutia k horšiemu by tak hornou hranicou výmery novo ukladaného trestu odňatia slobody bol rozdiel medzi výmerou trestu uloženého pôvodným trestným rozkazom ako trestom súhrnným a výmerou trestu, ktorý bol uložený skorším (trestným rozkazom zrušeným) rozsudkom. Keďže vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/149/2012 bol obvinenému uložený trest odňatia slobody vo výmere dvanásť mesiacov, rešpektujúc zákaz zmeny k horšiemu (§ 391 ods. 2 Tr. por.) mohol by byť obvinenému v novom konaní uložený samostatný trest vo výmere osemnásť mesiacov. Zohľadniac pritom výmeru trestov uložených obvinenému v rámci už zahladených odsúdení, ako i skutočnosť, že odsúdenie dovolaním napadnutým trestným rozkazom je medzičasom tiež zahladené (§ 50 ods. 5 Tr. zák.) a teda neprichádza do úvahy jeho výkon, dospel dovolací súd k záveru, že inak dôvodne namietané porušenie zákona nie je aktuálne spôsobilé zásadne ovplyvniť postavenie

obvineného (§ 371 ods. 5 Tr. por.). Treba pritom zdôrazniť, že rozhodnutie okresného súdu o nariadení výkonu trestu odňatia slobody vydané vo veci vedenej pod sp. zn. 2T/149/2012 je predmetom samostatného dovolacieho konania.

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie ministerky spravodlivosti podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

P o u ě n í e: Proti tomuto uznesenie nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. novembra 2017

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. František Mozner

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová

MIESTNY ÚRAD
mestská časť
BRATISLAVA - RUSOVCE
VÝVOJOVÁ 8
851 10 BRATISLAVA 59
-2-

VYVESENÉ DŇA;
22. 7. 2018

VYVESENÉ DŇA;